

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0255/2011

28.6.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii
„Europa 2020”
(2010/2152 (INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Daniel Caspary

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	18
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	20
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	25
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	30
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	34

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” (2010/2152 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii «Europa 2020»” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy – konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020”¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stanu negocjacji nad umową o wolnym handlu UE-Indie²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Japonia³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Kanada⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Republiką Korei⁶,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 maja 2009 r. do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Wkład w zrównoważony rozwój: rola sprawiedliwego handlu i związanych z handlem pozarządowych systemów zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem” (COM(2009)0215),

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0068.

² Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2011)0224.

³ Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2011)0225.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2011)0257.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2011)0141.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA-PROV(2011)0063.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Turcją⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie UE 2020⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Indiami⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy¹⁰,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 października 2008 r. zatytułowany „Regiony najbardziej oddalone atutem Europy”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami¹¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi¹²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. „Ku zreformowanej Światowej

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0445.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0387.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0324.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0223.

⁷ Dz.U. C 117E z 6.5.2010, s. 166.

⁸ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 132.

⁹ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 101.

¹⁰ Dz.U. C 45E z 23.2.2010, s. 47.

¹¹ Dz.U. C 295E z 4.12.2009, s. 67.

¹² Dz.U. C 279E z 19.11.2009, s. 5.

Organizacji Handlu”¹ ,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów² ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Koreą³ ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji⁴ ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a Mercosurem w perspektywie zawarcia układu o stowarzyszeniu⁵ ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych Unii Europejskiej z Indiami⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi⁷,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17 i 18 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, a także Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0255/2011),

Udział Unii i Stanów Zjednoczonych w światowym względnym PKB⁸ zmniejsza się, podczas gdy kraje o gospodarkach wschodzących szybko poprawiają swoje wyniki

- A. mając na uwadze, że podczas gdy w 2000 r., w momencie wprowadzenia strategii lizbońskiej, Unia wytwarzała 25% światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 18% światowego PKB, co oznacza relatywny spadek wyniku gospodarczego o 28%,
- B. mając na uwadze, że podczas gdy dwie największe rozwinięte gospodarki – UE i USA – wytworzyły w 2000 r. 48% światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 35% światowego PKB, co oznacza relatywny

¹ Dz.U. C 259E z 29.10.2009, s. 77.

² Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 16.

³ Dz.U. C 323E z 18.12.2008, s. 520.

⁴ Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 128.

⁵ Dz.U. C 308E z 16.12.2006, s. 182.

⁶ Dz.U. C 306E z 15.12.2006, s. 400.

⁷ Dz.U. C 298E z 8.12.2006, s. 235.

⁸ „Convergence, Catch Up and Overtaking” [„Konwergencja, nadrobienie zaległości i wyprzedzenie”], PwC, 2010.

spadek ich łącznego wyniku gospodarczego o 27%,

- C. mając na uwadze, że podczas gdy dwie największe gospodarki wschodzące – Chiny i Indie – wytworzyły w 2000 r. 10% światowego PKB (według parytetu siły nabywczej), obecnie szacuje się, że udział ten wyniesie w 2020 r. 25% światowego PKB, co oznacza relatywny wzrost ich łącznego wyniku gospodarczego o 150%,

Relatywny spadek PKB Unii odzwierciedla wynik wymiany handlowej¹

- D. mając na uwadze, że podczas gdy w 1999 r. udział eksportu Unii w światowym eksporcie towarów wyniósł 19%, i mając na uwadze, że w 2009 r. udział ten wyniósł 17,1%, co oznacza relatywny spadek wyniku eksportowego o 10%,
- E. mając na uwadze, że podczas gdy w 1999 r. udział importu Unii w światowym imporcie towarów wyniósł 19,5%, i mając na uwadze, że w 2009 r. udział ten wyniósł 17,6%, co oznacza relatywny spadek wyniku importowego o 10%,
- F. mając na uwadze, że udział eksportu usług w całkowitym wyniku eksportowym Unii w latach 1999-2009 r. wzrósł z 26,7% do 30,2%²,
- G. mając na uwadze, że 80% handlu światowego prowadzi 50 krajów (lub 30, licząc UE jako jeden podmiot),

Zmiany demograficzne³ również wpływają na wynik gospodarczy

- H. mając na uwadze, że według prognoz liczba ludności Unii wzrośnie do 2035 r. o prawie 5%, po czym nastąpi trwały spadek jej liczebności, i mając na uwadze, że przewidywana liczba ludności w wieku produkcyjnym w Unii zacznie spadać od 2010 r.,

Gospodarka Unii w dużym stopniu zależy od udziału we wzroście zewnętrznym

- I. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy, dobrobyt, zatrudnienie i utrzymanie europejskiego modelu społecznego są wzajemnie powiązane i wzajemnie się warunkują,
- J. mając na uwadze, że według prognoz Komisji do 2015 r. 90% wzrostu na świecie będzie wytwarzane poza Unią,
- K. mając na uwadze, że otwarcie handlowe powoduje wzrost wydajności, przyczynia się do wzrostu konkurencyjności zewnętrznej i może spowodować natychmiastowe zwiększenie bezpośredniego wzrostu gospodarczego o 1,5% i przynieść konsumentom znaczne korzyści,
- L. mając na uwadze, że według szacunkowej oceny Komisji 18% siły roboczej w Unii, tj. 36 mln miejsc pracy, zależy od wyniku handlowego Unii, i mając na uwadze, że porównanie otwarcia handlowego i zatrudnienia w ostatnich 10 latach pokazuje, że

¹ Dane Eurostatu.

² Eurostat, baza danych ONZ „UN Service Trade”.

³ Komisja Europejska, Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2009 r.; Sesja robocza Eurostat/EKG ONZ 2010.

otwarcie handlowe przekłada się na zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy,

- M. mając na uwadze, że ze względu na prognozy demograficzne dla Unii i ich negatywny wpływ na potencjał wzrostu niezwykle ważne jest wykorzystywanie potencjału wzrostu nierozzerwalnie związanego ze zwiększeniem wydajności oraz potencjału wzrostu nierozzerwalnie związanego z handlem zewnętrznym,

Przyszła europejska strategia w dziedzinie polityki handlowej powinna uwzględniać specyfikę poszczególnych sektorów przemysłu i terytoriów UE oraz zależność od wzrostu zewnętrznego

- N. mając na uwadze, że w swoim komunikacie „Handel, wzrost i polityka światowa” Komisja zaproponowała odpowiednie środki krótkoterminowe, jednak nie przedstawiła refleksji nad przyszłą rolą Unii w zmienionym świecie,
- O. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi jako część polityki inwestycyjnej UE,

Parlament oczekiwał prawdziwej przyszłościowej strategii handlu, która uwzględniałaby rozwój wydarzeń w średniej i długiej perspektywie, a nie opierała się na błędnym założeniu utrzymania status quo w światowym handlu

1. z ogólnym zadowoleniem przyjmuje trzy cele strategii „Europa 2020” w postaci inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz komunikat Komisji „Handel, wzrost i polityka światowa”, a także wzywa Komisję do przedstawienia dalekosiężnej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji z uwzględnieniem nowych wyzwań dla UE;
2. ubolewa, że nie osiągnięto dotychczas wielu celów strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy i spodziewałby się bardziej krytycznej analizy strategii w celu lepszego zrozumienia niektórych niepowodzeń w realizacji celów;
3. podkreśla, że Unia potrzebuje spójnej długoterminowej strategii handlowej, aby uwzględnić pojawiające się wyzwania, a w szczególności największe gospodarki wschodzące; nalega, aby taką strategię oprzeć na szczegółowej analizie bieżących tendencji w handlu światowym, rozwoju wewnętrznym i zewnętrznym Unii, a także na różnorodności przedsiębiorstw europejskich, ich specjalistycznej wiedzy i zaawansowaniu technologicznym; ubolewa, że komunikat nie zawiera pogłębionej prognozy na temat tego, jak wyglądać będzie handel światowy w perspektywie planowania polityki w ciągu 15-20 lat; uważa, że w ramach wspomnianej analizy należy określić ambicje Komisji dotyczące jej dwustronnych stosunków handlowych w podanym okresie, w tym wyraźną strategię geograficzną, na przykład z uwzględnieniem nowych umów lub celów na rzecz usuwania barier taryfowych i pozataryfowych w stosunkach z jej najważniejszymi partnerami handlowymi;
4. zwraca się do Komisji o sporządzenie takiej prognozy, która stanowiłaby podstawę, oraz o przedstawienie do lata 2012 r. zmienionej średnio- i długoterminowej strategii handlowej,

której zabrakło w komunikacie w sprawie handlu, wzrostu i polityki światowej;

Parlament jest świadomy, że polityka handlowa nie jest celem samym w sobie

5. przypomina wszystkim zainteresowanym stronom, że nowoczesna polityka handlowa musi uwzględniać również inne dziedziny polityki, takie jak:
 - a) prawa człowieka,
 - b) gwarancja i tworzenie miejsc pracy,
 - c) prawa pracownicze i podstawowe normy pracy MOP,
 - d) społeczna odpowiedzialność biznesu,
 - e) polityka rolna,
 - f) polityka środowiskowa,
 - g) zmiana klimatu,
 - h) zwalczanie ubóstwa w UE i poza nią,
 - i) polityka rozwojowa,
 - j) ochrona praw i interesów konsumenta,
 - k) bezpieczeństwo dostaw energii i surowców,
 - l) polityka zagraniczna,
 - m) polityka sąsiedztwa,
 - n) polityka przemysłowa,
 - o) ochrona praw własności, w tym praw własności intelektualnej,
 - p) propagowanie zasady państwa prawa;
6. podkreśla konieczność horyzontalnego uwzględnienia zasad wyrażonych w rezolucjach przyjętych przez Parlament Europejski zdecydowaną większością głosów w dniu 25 listopada 2010 r.: w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych¹, w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych² oraz w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu³; ponadto podkreśla, że uwzględnienie norm społecznych i środowiskowych oraz praw człowieka powinno być wiążące we wszystkich umowach o

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0445.

wolnym handlu;

7. jest zdania, że osiągnięcie celów w dziedzinie klimatu jest możliwe jedynie dzięki współpracy z głównymi partnerami handlowymi UE, którzy są jednocześnie największymi producentami CO₂; w związku z tym jest przekonany, że tylko ogólnoświatowe wielostronne porozumienie dotyczące klimatu umożliwiłoby przemysłowi europejskiemu utrzymanie konkurencyjności;
8. podkreśla, że podczas gdy polityka handlowa nie powinna być nadmiernie ograniczana kwestiami, które nie są bezpośrednio powiązane z handlem międzynarodowym, to nie może ona być także prowadzona w próżni, a także podkreśla potrzebę znalezienia równowagi między celami handlowymi Unii i innymi aspektami jej polityki zewnętrznej, takimi jak strategia środowiskowa, cele humanitarne i wcześniejsze zobowiązania UE do zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do nadania pierwszeństwa interesom handlowym UE wobec jej partnerów handlowych podczas negocjowania umów handlowych oraz do polepszenia koordynacji między instytucjami oraz wewnątrz nich podczas podejmowania kwestii dotyczących handlu; zachęca zatem, aby w ramach innych dziedzin polityki częściej rozważać zarówno negatywne, jak i pozytywne skutki podejmowanych w tych dziedzinach działań dla polityki handlowej;
9. nalega, aby w przyszłości wielostronne i dwustronne umowy handlowe były nieodłączną częścią długoterminowej strategii przemysłowej UE, zwłaszcza na rzecz zrównoważonej odbudowy i wzmocnienia struktury przemysłowej oraz tworzonych dzięki niej miejsc pracy w Unii Europejskiej;
10. podkreśla, że polityka handlowa stanowi ważny element nowej unijnej polityki przemysłowej oraz że handel powinien być oparty na uczciwej światowej konkurencji oraz pełnej wzajemności, aby utrzymać solidny sektor wytwórczy w Europie;

Musimy zrobić więcej, aby zaangażować obywateli

11. ubolewa, że wielu obywateli Unii utożsamia globalizację ze spadkiem produkcji europejskiej i utratą miejsc pracy; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia lepszej strategii komunikacyjnej wobec unijnej polityki handlowej oraz korzyści i wad handlu międzynarodowego;

Parlament zdecydowanie popiera wielostronne podejście w ramach WTO

12. powtarza, że wielostronny system handlowy realizowany przez WTO pozostaje zdecydowanie najlepszym sposobem osiągnięcia swobodnego i sprawiedliwego handlu na skalę światową; uważa jednak, że należy zreformować system WTO, zwłaszcza Organ Rozstrzygania Sporów, tak aby zwiększyć jego skuteczność, oraz że UE powinna przedstawić propozycje wzmocnienia WTO i rozszerzenia jej możliwości stanowienia regulacji na nowe obszary polityki handlowej, w tym przez zadbanie o to, by zasady WTO były interpretowane i opracowywane w sposób pozwalający na spełnienie zobowiązań podjętych w wielostronnych umowach środowiskowych;
13. ponownie opowiada się za pomyślnym zakończeniem dauhańskiej rundy rozwojowej,

przypominając, że zakończenie to powinno odzwierciedlać zmiany w tendencjach w światowym handlu i w dystrybucji korzyści osiąganych w handlu światowym od rozpoczęcia rundy; zaznacza również potrzebę opracowania wyważonych tekstów negocjacyjnych dotyczących dostępu do rynku dla towarów nierolnych (NAMA), aby zapewnić dostęp do rynków wchodzących, takich jak Indie, Chiny i kraje Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, i jednocześnie uniemożliwić wschodzącym gospodarkom wykorzystywanie elastyczności zapewnianej przez NAMA do ochrony określonych kluczowych sektorów poprzez utrzymywanie wygórowanych taryf;

Parlament uznaje umowy o wolnym handlu za ważne instrumenty dostępu do rynku

14. przypomina, że wszystkie nowe umowy o wolnym handlu zawierane przez UE powinny być zgodne z zasadami WTO, wszechstronne, ambitne, także jeśli chodzi o zrównoważony rozwój, wyważone, zapewniające realny wzajemny dostęp do rynków i wykraczające poza dotychczasowe zobowiązania wielostronne i zobowiązania, których oczekuje się po pomyślnym zakończeniu dauhańskiej agendy rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje postępy w niektórych obszarach negocjacji; jednocześnie ubolewa, że większości negocjacji jeszcze nie zakończono; wzywa Komisję do przeanalizowania, co można zrobić lub zmienić w celu lepszego i szybszego zakończenia przeciągających się negocjacji dotyczących umów o wolnym handlu, jednak w żadnym wypadku kosztem poświęcania interesów europejskich z uwagi na to, że założenia powinny mieć pierwszeństwo przed harmonogramem; wzywa Komisję, aby przeanalizowała ewentualne skutki zwłaszcza dla zatrudnienia, z myślą o dostosowaniu swoich mandatów negocjacyjnych tak, aby możliwe było zawieranie umów o wolnym handlu, które będą sprzyjać długofalowemu wzrostowi w UE; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie analizy włączenia mechanizmów rozstrzygania sporów WTO do dwustronnych umów o wolnym handlu; zwraca się do Komisji o osłabienie tzw. efektu spaghetti, np. dzięki wynegocjowaniu wielostronnych reguł pochodzenia; wzywa do uwzględnienia rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, który jest powiązany z klauzulami ochronnymi, aby objąć nim obszary takie jak handel, środowisko, produkcja i przetwórstwo w umowach o wolnym handlu;
15. przypomina Komisji o przeprowadzeniu – w oparciu o reguły ustanawiania priorytetów handlowych zgodnie z harmonogramem i w podziale na strategiczne obszary geograficzne – szczegółowej, bezstronnej i pozbawionej uprzedzeń oceny *ex ante* interesów europejskich przed podjęciem decyzji co do przyszłych partnerów umów o wolnym handlu i mandatów negocjacyjnych; podkreśla, że umowy o wolnym handlu powinny być negocjowane tylko z krajami będącymi przedmiotem zainteresowania gospodarczego oraz powinny być zgodne z najważniejszymi zasadami, takimi jak wzajemność, zniesienie taryfy zerowej, usuwanie barier pozataryfowych, zakaz stosowania systemów zwrotu ceł oraz jednolite stosowanie wysokiego progu reguł pochodzenia; przypomina Komisji i Radzie o konieczności należytego uwzględnienia stanowiska Parlamentu przy podejmowaniu decyzji dotyczących mandatów; wzywa Komisję, by dokonywała szeroko zakrojonych ocen skutków, zwłaszcza dla różnych sektorów przemysłu UE, prowadząc szczegółowe konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, przed zakończeniem negocjacji, a także regularnie w okresie obowiązywania umowy; zwraca uwagę Komisji i Radzie, że jeżeli chcą, aby Parlament w odpowiedzialny sposób wykonywał swoje uprawnienia w zakresie udzielania zgody, muszą go angażować na każdym etapie – od

przyznania mandatu negocjacyjnego przez poszczególne rundy negocjacji;

Parlament domaga się lepszych wyników dialogów prowadzonych na wysokim szczeblu z najważniejszymi partnerami handlowymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia i Rosja

16. podkreśla istotne znaczenie osiągnięcia postępów w relacjach handlowych z najważniejszymi partnerami handlowymi UE, takimi jak Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia i Rosja w celu usuwania barier taryfowych i pozataryfowych, szczególnie w odniesieniu do norm technicznych, praw własności intelektualnej, dostępu do rynku, zamówień publicznych i dostaw surowców; wyraża jednak ubolewanie, że w tych obszarach nie dokonano dotychczas wystarczających postępów; w związku z tym wzywa Komisję do bardziej aktywnego prowadzenia negocjacji zmierzających do pomyślnego rozwijania stosunków handlowych z tymi krajami i zachęca partnerów handlowych UE do tego samego;
17. podkreśla, jak ważne jest dalsze zacieśnianie transatlantyckich stosunków gospodarczych, jednak bez narażania stabilności polityki UE w takich dziedzinach, jak normy środowiskowe, różnorodność kulturowa, prawa socjalne i usługi publiczne; podkreśla zwłaszcza znaczenie osiągnięcia większych postępów w ramach najważniejszych światowych stosunków handlowych, szczególnie pod względem norm i barier technicznych w handlu; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie prac Transatlantyckiej Rady Gospodarczej (TEC) i zachęca, aby strony TEC zmierzały do utworzenia w najbliższej przyszłości zintegrowanego rynku transatlantyckiego; jest jednak zdania, że dialog ten będzie skuteczny, jeśli zostanie jeszcze bardziej zintensyfikowany na wszystkich szczeblach oraz że posiedzenia wysokiego szczebla z udziałem Komisji, Parlamentu Europejskiego i ich amerykańskich odpowiedników powinny odbywać się bardziej regularnie;
18. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny korzystnych i niekorzystnych skutków dla różnych europejskich sektorów przemysłu i sektora zatrudnienia, aby móc poczynić postępy w ramach dialogu wysokiego szczebla w dziedzinie gospodarki i handlu z Chinami; stwierdza, że podstawą strategii handlowej stosowanej przez UE wobec Chin powinno być uwzględnianie interesów europejskich, szczególnie pod względem praw własności intelektualnej, dostępu do rynku, zamówień publicznych i surowców, a także poszanowanie zasady wzajemności; uważa, że jeżeli Chiny chcą uniknąć sięgania po instrumenty ochrony handlu, muszą przestrzegać swoich zobowiązań wobec WTO; nalega, by Unia bardziej systematycznie stosowała właściwe instrumenty prawne, ilekroć Chiny nie wypełniają swoich zobowiązań;
19. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję na temat zaległych kwestii dwustronnych w ramach przystąpienia Rosji do WTO i uznaje szybkie przystąpienie do WTO za kluczowy priorytet; z zadowoleniem przyjmuje również negocjacje dwustronne dotyczące kompleksowego porozumienia między UE a Rosją i wzywa Rosję do poprawy warunków handlowych dla podmiotów unijnych w Rosji;
20. podkreśla zainteresowanie Parlamentu poprawą stosunków handlowych między UE a Japonią poprzez likwidację w pierwszej kolejności barier pozataryfowych w handlu i inwestycjach; wyraża niezadowolenie z nieznacznego postępu w tej dziedzinie w

ostatnich latach; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi w odpowiednim momencie, przed podjęciem jakichkolwiek zobowiązań, kompleksowej oceny ewentualnych korzystnych i niekorzystnych skutków zawarcia przez UE umowy o wolnym handlu z Japonią;

Uwaga koncentruje się w dalszym ciągu na otwarciu rynków i dostępie do nich

21. uznaje osiągnięcia strategii dostępu do rynku oraz zaniechanie środków protekcyjnych podczas kryzysu finansowego; dlatego z zadowoleniem przyjmuje strategię dostępu do rynku i ścisłą współpracę Komisji, państw członkowskich i zainteresowanych stron; niemniej jednak wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania działań mających na celu propagowanie dostępnych inicjatyw i narzędzi, takich jak baza danych dostępu do rynku i „export helpdesk”, a także zachęcanie do korzystania z nich, aby obywatele i MŚP mogli czerpać pełnię korzyści ze stosunków handlowych UE;
22. podkreśla, że główną przyczyną sukcesu gospodarczego UE jest działalność różnych podmiotów gospodarczych, w tym zarówno MŚP, jak i koncernów międzynarodowych; wzywa w związku z tym Komisję do odzwierciedlenia we wszystkich negocjacjach handlowych i nowych przepisach wewnętrznych konkretnych potrzeb i interesów różnych podmiotów gospodarczych;

Z drugiej strony jednak Unia o stosunkowo otwartej gospodarce potrzebuje skutecznych instrumentów ochrony handlu

23. przypomina, że dążenie do dalszej liberalizacji handlu nadal wymaga zdolności do ochrony europejskich producentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi; uznaje w związku z tym instrumenty ochrony handlu za niezbędny element strategii UE, chociaż nie powinno się ich nigdy stosować w złej wierze z powodów protekcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie wysiłki zmierzające do usprawnienia i przyspieszenia tych instrumentów, np. poprzez większą przejrzystość i przewidywalność, a także do zwiększenia ich dostępności dla przemysłu unijnego, a w szczególności dla MŚP (np. instrument zgłaszania skarg dotyczących dostępu do rynku);

Konkurencyjność i sukces gospodarczy UE są możliwe jedynie dzięki usługom i należycie chronionym bezpośrednim inwestycjom zagranicznym

24. podkreśla znacznie zwiększony potencjał towarów i usług w handlu międzynarodowym, powtarza jednak, że tempo udostępniania rynku i likwidowania barier handlowych na szczeblu WTO i w negocjowaniu umów o wolnym handlu nie nadąża za tymi wydarzeniami; jest świadomy, że liczne bariery w handlu towarami i usługami mogą wynikać przede wszystkim z przepisów krajowych; przypomina, że jakakolwiek dalsza liberalizacja w tym zakresie nie powinna osłabiać zdolności do rozwijania istniejących i przyszłych usług użyteczności publicznej, które są kluczowym elementem zrównoważonego rozwoju we wszystkich państwach;
25. domaga się, aby Komisja dołożyła wszelkich starań, aby partnerzy handlowi UE przyznali unijnym usługodawcom lepszy dostęp do rynku w krajach uprzemysłowionych oraz głównych gospodarkach wschodzących, biorąc pod uwagę, że rynek wewnętrzny UE jest

już w znacznym stopniu otwarty dla usługodawców zagranicznych; zauważa jednak, że niektóre usługi publiczne muszą pozostać wyłączone ze względu na krajową lub regionalną różnorodność kulturową;

26. w świetle przyszłej europejskiej polityki inwestycyjnej uznaje ochronę inwestorów za najważniejszy priorytet i jest zdania, że możliwość regulacji publicznej także powinna zostać zapewniona i utrzymana; zwraca się w związku z tym do Komisji o zagwarantowanie pewności prawa w odniesieniu do ochrony inwestorów z UE; wzywa Radę do udzielenia Komisji mandatów do zawierania przyszłych umów inwestycyjnych, z uwzględnieniem opinii i stanowisk Parlamentu wyrażonych w rezolucji z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłości europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych¹;
27. przypomina o historycznych związkach UE z Afryką, Ameryką Łacińską i Azją, ze względu na które należy na tych obszarach prowadzić odpowiednią politykę inwestycyjną umożliwiającą zrównoważony rozwój;
28. uznaje, że tymczasowy przepływ osób fizycznych (sposób IV) odgrywa istotną rolę w dwustronnych negocjacjach UE; jest zdania, że sposób IV nie powinien naruszać zasady rokowań zbiorowych i przepisów o płacy minimalnej;

Parlament nawołuje do wzajemności na międzynarodowych rynkach zamówień publicznych

29. ubolewa, że znaczny stopień otwartości rynków zamówień publicznych w UE na wszystkich szczeblach rządowych w wielu przypadkach nie jest współmierny do stopnia dopuszczenia usługodawców UE za granicą; zauważa, że niektóre usługi publiczne muszą pozostać wyłączone ze względu na krajową lub regionalną różnorodność kulturową;
30. zwraca się do Komisji, aby pracowała nad uzyskaniem wzajemności w dostępie do tego istotnego sektora gospodarczego, pamiętając, że oczywistym priorytetem we wzajemnym dostępie do rynku nie jest zamknięcie rynków unijnych, lecz otwarcie zagranicznych rynków zamówień publicznych;

Parlament zwraca się o podjęcie ambitnej próby zlikwidowania barier regulacyjnych w Europie i poza nią

31. podkreśla rosnące znaczenie kwestii regulacyjnych dla handlu międzynarodowego i w związku z tym wzywa do większej spójności przepisów i praktyk stosowanych przez UE i jej głównych partnerów handlowych, mając jednak na uwadze, że nie powinno to powodować obniżenia unijnych standardów, ale prowadzić do większej akceptacji obowiązujących standardów wielostronnych;
32. podkreśla, że takiej harmonizacji norm międzynarodowych i praktyk certyfikacyjnych w krajach trzecich nie należy przeprowadzać kosztem niższych norm technicznych, zdrowotnych, a także norm w zakresie bezpieczeństwa i ochrony konsumentów; wzywa Komisję do ochrony norm UE i do skutecznego ich egzekwowania od importerów i podmiotów gospodarczych wprowadzających swoje produkty na rynek europejski;

¹ Teksty przyjęte, P7_T7(2011)0141.

33. popiera wniosek w sprawie aktu o jednolitym rynku dotyczący zbieżności przepisów UE i jej głównych partnerów handlowych, zwłaszcza w dziedzinie ochrony konsumentów i ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt, zdrowia i standardów pracy; podkreśla wagę przyjęcia międzynarodowych wysokich standardów w tych kluczowych dziedzinach; potwierdza, że strategię polityczną w dziedzinie standaryzacji, wzajemne uznawanie, pozwolenia, usługi i dostęp do zamówień publicznych powinny znajdować się w centrum negocjacji dotyczących umów o wolnym handlu;
34. wzywa Komisję do przeprowadzania systematycznej oceny skutków polityki wewnętrznej UE i jej przepisów na globalną konkurencyjność i wybieranie we wnioskach rozwiązań, w przypadku których prawdopodobieństwo negatywnego wpływu na konkurencyjność przedsiębiorstw UE w Europie i poza nią jest jak najmniejsze;
35. zwraca się do Komisji o uwzględnienie aspektu międzynarodowej konkurencyjności we wszystkich ocenach skutków związanych z nowymi wnioskami ustawodawczymi;
36. przypomina, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na bariery pozataryfowe i regulacyjne stosowane przez wiele państw, w tym członków WTO, wobec towarów wywożonych z UE, zwłaszcza w kontekście przyszłych umów o partnerstwie handlowym; podkreśla, że w trakcie negocjacji należy uwzględnić instrumenty interwencyjne mające na celu przywrócenie wzajemności i równowagi między stronami w przypadku wprowadzenia jednostronnych środków (barier pozataryfowych), w tym czysto administracyjnych (certyfikacja, kontrola), które mogą obniżać konkurencyjność przedsiębiorstw UE i stworzyć nierówne warunki działania; wzywa UE do podjęcia działań na szczeblu międzynarodowym na rzecz współpracy regulacyjnej w celu promowania równoważności i zgodności międzynarodowych standardów, a co za tym idzie ograniczania sporów i związanych z nimi kosztów;

Parlament jest zaangażowany w zwalczanie ubóstwa w UE i poza nią

37. przypomina o zaangażowaniu Parlamentu na rzecz wolnego i sprawiedliwego handlu – nie tylko państwa członkowskie, ale cała Unia ponoszą odpowiedzialność społeczną; konieczne jest wykorzystywanie i dalsze rozwijanie zarówno funduszy spójności UE, jak i Funduszu Dostosowania do Globalizacji w interesie obywateli, a także z myślą o sprzyjaniu nieustannemu tworzeniu nowych, konkurencyjnych miejsc pracy w Unii;
38. przypomina, że mikroprzedsiębiorstwa oraz MŚP stanowią 99% wszystkich przedsiębiorstw w UE i dysponują znacznym potencjałem w zakresie tworzenia miejsc pracy i innowacyjności; w związku z tym uważa, że polityka wewnętrzna i zewnętrzna powinna skuteczniej wychodzić naprzeciw ich specyficznym potrzebom, tak aby wzmocnić ich konkurencyjność, oraz że należy położyć szczególny nacisk na usprawnienie funduszy spójności UE pod względem dostępności i przejrzystości, aby pobudzić konkurencyjność MŚP;
39. zauważa, że w odniesieniu do polityki zewnętrznej Parlament wspiera Komisję w dążeniu do propagowania m.in. zrównoważonego rozwoju, wolnego i sprawiedliwego handlu, międzynarodowych standardów pracy i godnych warunków pracy, na przykład w drodze negocjowania umów o partnerstwie gospodarczym łączących interesy UE i krajów AKP; zauważa, że polityka handlowa powinna wspierać rozwój, umożliwiać ściślejszą

współpracę regionalną, zachęcać do inwestycji oraz doskonalić zarządzanie gospodarcze, przypominając wszystkim zainteresowanym stronom, że inne regiony świata pokazują, w jaki sposób handel przyczynia się do dobrobytu; zwraca się do Komisji o przyjęcie zintegrowanego podejścia do polityki handlowej, zagranicznej, rozwoju, socjalnej, rolnictwa i ochrony środowiska; ponawia swój apel do Komisji o zapewnienie skoordynowanej polityki wspierania sprawiedliwego handlu;

40. przypomina, że w ramach swojej nowej strategii handlowej UE powinna szczególnie dbać o wspieranie wewnętrznego rozwoju regionów najbardziej oddalonych ze względu na występującą tam różnorodność biologiczną oraz ich położenie geograficzne, dzięki któremu UE ma dostęp do morza, lasów tropikalnych oraz obszarów, na których można prowadzić badania naukowe i badania przestrzeni kosmicznej;
41. w odniesieniu do umów o partnerstwie gospodarczym wzywa Komisję do przestrzegania poprzednich rezolucji Parlamentu w sprawie potrzeby wykazania elastyczności w trakcie negocjacji z unijnymi partnerami oraz do uznania zaangażowania na rzecz odmiennego, specjalnego podejścia do krajów rozwijających się;
42. zwraca uwagę, że Parlament zamierza zatwierdzić przyszły system GSP, który powinien lepiej koncentrować się na tym, w jaki sposób kraje najbardziej potrzebujące, które spełniają unijne wymogi handlowe i pozahandlowe, mogą korzystać z GSP;
43. wzywa Komisję do rozważenia możliwości przyjęcia środków nadzwyczajnej pomocy handlowej na rzecz państw poszkodowanych przez klęski żywiołowe i konflikty w celu odbudowania ich gospodarki; zwraca się do Komisji, aby przed wystąpieniem o zgodę Parlamentu na zastosowanie środków przedstawiła konkretne przykłady takich środków, które gwarantują natychmiastowe wsparcie w nagłych przypadkach oraz środków mających wpływ na rozwój w średniej i długiej perspektywie;
44. podkreśla, że zewnętrzna polityka handlowa powinna gwarantować zdolność UE do utrzymania silnej pozycji sektora rolnictwa, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe i niezależność żywnościową dla 500 mln konsumentów w UE;

Parlament domaga się trwałych i niezakłóconych dostaw surowców

45. wzywa Komisję do realizowania spójnej, zrównoważonej, kompleksowej i przekrojowej strategii politycznej w odniesieniu do surowców w celu zlikwidowania nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak ograniczenia wywozowe, podatki wywozowe i tak zwane mechanizmy podwójnych cen w stosunkach wielostronnych i dwustronnych, oraz w celu przeciwdziałania takim praktykom, przyznając jednocześnie, że w pewnych okolicznościach można uznać, że ograniczenia wywozowe są istotne dla wspierania celów rozwojowych, ochrony środowiska lub zrównoważonego korzystania z zasobów naturalnych w biedniejszych krajach rozwijających się, takich jak kraje najsłabiej rozwinięte czy małe rozwijające się państwa wyspiarskie; wzywa Komisję do zróżnicowania dostawców surowców oraz do zawarcia długoterminowych umów dwustronnych w tym zakresie; uważa, że taka polityka musi uwzględniać politykę rozwojową UE i cele rozwojowe umów o partnerstwie gospodarczym;
46. podkreśla znaczenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w umowy o wolnym

handlu; popiera inicjatywę podjętą przez Komisję w ramach umowy o wolnym handlu pomiędzy UE a Koreą, polegającą na powołaniu wewnętrznej grupy doradczej, która umożliwi zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego; wzywa Komisję do rozwoju tej inicjatywy w ramach kolejnych umów o wolnym handlu;

47. ponagla Komisję do dalszego zdecydowanego eliminowania ograniczeń wywozowych, podatków wywozowych i tak zwanych mechanizmów podwójnych cen we wszystkich przyszłych dwustronnych umowach o wolnym handlu; wzywa Komisję do zaangażowania się w ramach WTO w negocjacje w sprawie przejrzystych wielostronnych zasad;
48. wzywa Komisję nie tylko do wniesienia skargi na niedopuszczalne zachowanie niektórych partnerów handlowych, ale także do kategorycznej i stosownej reakcji na takie zachowanie; przypomina Komisji, że poza polityką handlową również inne dziedziny polityki, takie jak rolnictwo, ochrona środowiska, rozwój, badania i sprawy zagraniczne muszą wspierać wspólną strategię zaopatrzenia w surowce; podkreśla konieczność wspierania i rozwijania badań naukowych, zwłaszcza w dziedzinie chemii biooślinnej i recyklingu substancji chemicznych, aby można było zmniejszyć zależność UE od krajów dostarczających surowce i metale ziem rzadkich;

Potrzeba lepszej współpracy celnej w UE i poza nią

49. popiera inicjatywę Komisji zmierzającą do zacieśnienia międzynarodowej współpracy celnej ze Światową Organizacją Celną oraz na szczeblu dwustronnym, aby zwiększyć skuteczność procedur celnych, zmniejszyć koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa handlowe oraz lepiej rozwiązywać problemy związane z bezpieczeństwem, ochroną i prawem własności intelektualnej;
50. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poważnego rozważenia pomysłu powołania zunifikowanej służby celnej UE w celu skuteczniejszego stosowania przepisów i procedur celnych na całym obszarze celnym UE;

Parlament zwraca się o odpowiednią ochronę prawa własności intelektualnej z uwzględnieniem interesów najbiedniejszych

51. podkreśla, że podrabianie towarów powoduje utratę miejsc pracy i osłabia innowacyjność, oraz że odpowiednia ochrona praw własności intelektualnej oraz ich skuteczne egzekwowanie stanowią podstawę światowej gospodarki; uważa należytą ochronę przez głównych partnerów handlowych UE praw własności intelektualnej, a zwłaszcza znaków towarowych i oznaczeń geograficznych, za niezbędny wymóg utrzymania i poprawy konkurencyjności UE; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wzmocnienia obecnych zobowiązań;
52. przypomina Komisji, że europejska polityka w dziedzinie praw własności intelektualnej w stosunku do krajów najslabiej rozwiniętych i ubogich krajów rozwijających się, a także głównych producentów leków generycznych, zwłaszcza Indii i Brazylii, powinna pozostać w granicach zobowiązań wyrażonych w porozumieniu TRIPS oraz być w pełni zgodna z deklaracją z Ad-Dauhy z 2001 r. w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, szczególnie w odniesieniu do leków generycznych i zdrowia publicznego;

o

o o

53. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, jak również Komitetowi Regionów.

UZASADNIENIE

W przedmiotowym dokumencie Komisji zaprezentowano co prawda właściwy kierunek działań na kolejne miesiące, lecz nie określono rzeczywistej strategii na przyszłość

W dniu 9 listopada 2010 r. Komisja przedstawiła swój komunikat pt. „Handel, wzrost i polityka światowa” dotyczący przyszłej strategii handlowej Unii Europejskiej. Komunikat ten, który powinien przedstawiać zewnętrzne aspekty strategii UE 2020, jest przede wszystkim kontynuacją strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy z 2006 r.

W 2007 r. Parlament Europejski w sprawozdaniu sporządzonym przez tego samego sprawozdawcę zajął stanowisko w sprawie strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy i zasadniczo przyjął ją z zadowoleniem. W 2010 r. Komisja i Parlament rozpoczęły ocenę rzeczowej strategii. Z oceny tej wyraźnie wynika, że nie udało się osiągnąć wielu celów wymienionych w ramach strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy. Sprawozdawca wzywa zatem Komisję, państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony do zbadania, dlaczego nie udało się osiągnąć wielu z tych celów, oraz do wyciągnięcia z tego odpowiednich wniosków. Jak zaznaczono w ostatniej publikacji Komisji, większość określonych wtedy celów nie zostało jeszcze zrealizowanych. Argumenty przemawiające za działaniami wymienionymi we wspomnianym dokumencie Komisji zostały omówione w uzasadnieniu sprawozdania w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji (2006/2292(INI)), przyjętego w 2007 r. Argumenty te są nadal aktualne i w związku z tym nie zostaną ponownie omówione w niniejszym dokumencie.

Sprawozdawca zwraca uwagę na treść uzasadnienia swojego sprawozdania z 2007 r. w sprawie zewnętrznych aspektów konkurencji

Sprawozdawca zasadniczo przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji pt. „Handel, wzrost i polityka światowa”, który został przedstawiony w okresie, w którym UE – w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony – otrzymała nowe kompetencje, np. w zakresie polityki inwestycyjnej. Godne pochwały jest zwłaszcza to, że Komisja nadal uznaje, iż dobrobyt i rozwój UE zależą od sposobu działania międzynarodowego systemu handlowego.

Sprawozdawca krytykuje jednak, że w komunikacie co prawda omówiono wiele istotnych tematów, lecz nie przedstawiono zorientowanej na przyszłość strategii na rzecz handlu i inwestycji. Sprawozdawca jest zdania, że komunikat pt. „Handel, wzrost i polityka światowa” przedstawia raczej wskazówki dotyczące prowadzenia polityki w następnych miesiącach aniżeli szeroko zakrojoną strategię handlową UE, która stoi w obliczu takich wyzwań, jak gwałtownie zmieniająca się gospodarka światowa czy znaczne przesunięcie równowagi gospodarczej.

W ostatnich latach świat uległ dramatycznym zmianom...

Dzięki WTO oraz szeregowi wielostronnych i dwustronnych inicjatyw doszło do znacznego ożywienia handlu światowego. Podczas gdy Unia Europejska w momencie wdrożenia strategii lizbońskiej w 2000 r. wytwarzała 25% światowego PKB, obecnie szacuje się, że w 2020 r. udział ten wyniesie zaledwie 18%. Natomiast Chiny i Indie, czyli państwa o

największej liczbie ludności, wytwarzały w 2000 r. tylko 10% produkcji światowej, jednak według różnych prognoz w 2020 r. wartość ta wyniesie 25%. Już sama ta zmiana pokazuje, że konsekwencje dla strategii politycznych UE są nieuniknione.

Począwszy od lat 90. obserwuje się coraz większą integrację gospodarek wschodzących i krajów rozwijających z systemem handlu światowego, a gospodarki i kraje te stały się motorem napędowym światowej gospodarki. Dało się to zauważyć szczególnie podczas kryzysu w latach 2008-2009, kiedy gospodarki wschodzące odegrały główną rolę w stabilizowaniu światowej gospodarki.

Eksport UE i USA w 2009 r. stanowił zaledwie 29% eksportu światowego ogółem, podczas gdy w 1999 r. udział ten wynosił ok. 37%. Dla porównania udział państw BRIC w światowym eksporcie wzrósł z 9,3% w 1999 r. do 20,4% w 2009 r., przy czym jest to tendencja rosnąca. Wiele gospodarek wschodzących wykazuje nadwyżkę bilansu handlowego, a intensywnemu wzrostowi eksportu i gospodarki towarzyszy zmniejszenie zadłużenia. Szczególne ożywienie można zaobserwować w handlu między krajami Południa, co doprowadziło do gwałtownego zmniejszenia ich zależności od popytu ze strony krajów uprzemysłowionych.

UE musi ponadto zwrócić uwagę na znaczny spadek przyrostu ludności w UE przy jednoczesnym dalszym, gwałtownym wzroście liczby ludności zwłaszcza w krajach rozwijających się. Nie pozostanie to bez wpływu na sytuację gospodarczą.

Zważywszy na to, że już dziś 18% (tj. 36 mln) miejsc pracy w UE jest uzależnionych od handlu zagranicznego oraz że według prognoz do 2015 r. 90% wzrostu gospodarczego na świecie wytwarzane będzie poza Unią Europejską, szczególne znaczenie należy przypisać opracowaniu i zastosowaniu długoterminowej strategii na rzecz handlu zagranicznego uwzględniającej zmieniającą się rolę UE w gospodarce światowej.

...dlatego Komisja powinna jak najszybciej przedstawić prawdziwą, długoterminową strategię handlu zagranicznego

W związku z powyższym sprawozdawca wzywa Komisję do przeprowadzenia dalekosiężnej analizy, uwzględniającej obecną specyfikę gospodarki światowej, aktualną sytuację Unii Europejskiej oraz prawdopodobny rozwój sytuacji w przyszłości. Na tej podstawie Komisja może następnie opracować długoterminową strategię, która w pełni uwzględni potrzeby zarówno Unii Europejskiej, jak i jej obywateli.

4.3.2011

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii EUROPA 2020
(2010/2152 (INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Birgit Schnieber-Jastram

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że zewnętrzna polityka handlowa Unii Europejskiej to polityka przekrojowa i element niezbędny dla zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju i jako taka strategia handlowa dla UE 2020 musi opierać się na ocenie stopnia, w jakim przyczynia się ona do realizacji celów określonych w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
2. w związku z tym wyraża zaniepokojenie, że komunikat Komisji w sprawie handlu, wzrostu i polityki światowej skupia się niemal wyłącznie na Brazylii, Rosji, Indiach i Chinach oraz na innych „rynkach wzrostu”, mało uwagi poświęca natomiast krajom najsłabiej rozwiniętym; przestrzega, że opracowanie oddzielnych komunikatów w zakresie polityki handlowej, z których jedne będą dotyczyły „wzrostu” a inne „rozwoju”, może osłabić spójność polityki Unii określoną w Traktacie;
3. zauważa, że nowa strategia handlowa ma na celu wzmocnienie modelu gospodarczego opartego na eksporcie, a więc na zwiększonym transporcie; przypomina, że obecny wzrost emisji CO₂ związanych z transportem i handlem międzynarodowym może osłabić skuteczność strategii UE w dziedzinie zmiany klimatu; podkreśla również, że emisje związane z transportem to tylko jeden z elementów wpływu handlu i jego rozwoju na poziom emisji; zwraca się zatem do Komisji o przygotowanie zarysu strategii, która uwzględni wszystkie czynniki wpływu związane z bilansem emisji netto, np. różnice w emisjach w zależności od miejsca produkcji oraz wykorzystanych technologii produkcji i surowców lub różnice w kosztach redukcji emisji pomiędzy krajami i sektorami, a także wpływ, jaki miałyby dalsze rozpowszechnienie technologii redukcji emisji; jest zdania, że zgodnie z zasadą spójności polityki należy opracować strategię handlową, która przede

wszystkim wzmocni modele rozwoju wewnętrznego, konsumpcji i produkcji;

4. ponownie stwierdza, że umowy o partnerstwie gospodarczym (EPA) powinny służyć rozwojowi, a nie być postrzegane wyłącznie jako instrument handlu międzynarodowego;
5. w związku z tym podkreśla, jak istotne jest opracowanie polityki handlowej, która prowadzi do realizacji ósmego milenijnego celu rozwoju (stworzenie globalnego partnerskiego porozumienia na rzecz rozwoju), a jednocześnie uwzględnia różnice między krajami o średnim dochodzie, krajami o niskim dochodzie i państwami niestabilnymi;
6. wzywa Komisję do zmiany swojego komunikatu pod tytułem „Handel, wzrost i polityka światowa: Polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” w celu przekształcenia handlu międzynarodowego w narzędzie sprzyjające tworzeniu miejsc pracy, eliminacji ubóstwa i zrównoważonemu rozwojowi na świecie; podkreśla, że w ramach strategii handlowej priorytet powinny mieć wielostronne negocjacje handlowe przed dwustronnymi umowami o wolnym handlu; podkreśla, że wyważone rezultaty dauhańskiej agendy rozwoju zakładają uwzględnienie obaw uboższych członków WTO związanych z osiągnięciem milenijnych celów rozwoju;
7. przypomina, że w celu pobudzania wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i ograniczającego ubóstwo UE w swojej polityce handlowej musi dążyć do zagwarantowania zakończenia – w ciągu dwóch lat – przyjaznej dla rozwoju rundy dauhańskiej oraz zaoferować dodatkowe wsparcie dla handlu między krajami rozwijającymi się i dla integracji regionalnej;
8. uważa, że zmiany w przepisach WTO są konieczne, by zapewnić spójność i zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z protokołu z Kioto i wielostronnych umów o ochronie środowiska;
9. ponadto wzywa Komisję, aby w negocjacjach dauhańskich promowała bardziej przejrzysty i skuteczny system transferu technologii z krajów rozwiniętych do krajów najslabiej rozwiniętych, ze szczególnym uwzględnieniem zielonej technologii;
10. wzywa UE, aby powstrzymała się od narzucania swojej agendy w sprawie negocjacji TRIPS+ oraz „kwestii singapurskich”, biorąc pod uwagę fakt, że wiele krajów rozwijających się od dawna otwarcie mówiło, że są przeciwne negocjowaniu umów dotyczących zwiększonej ochrony patentowej i umów inwestycyjnych zarówno w zakresie WTO, jak i umów o wolnym handlu z UE; przypomina, że pomoc handlowa powinna pomóc krajom rozwijającym się w różnicowaniu ich gospodarek oraz w zmniejszeniu zależności tych krajów od eksportu surowców;
11. przypomina, że strategia pomocy na rzecz wymiany handlowej ma na celu pomoc krajom rozwijającym się w negocjowaniu, wdrażaniu i czerpaniu korzyści z porozumień handlowych, w rozszerzaniu ich wymiany handlowej i przyspieszeniu zwalczania ubóstwa;
12. wzywa Komisję do corocznego przedstawiania Parlamentowi szczegółowych informacji na temat pozycji w budżecie, z których korzysta się w celu finansowania pomocy handlowej i pomocy na rzecz wymiany handlowej oraz wyczerpujących danych na temat

wszelkiej pomocy na rzecz wymiany handlowej finansowanej z budżetu UE; ponadto zwraca się do Komisji o informowanie Parlamentu, jak wykorzystywane są środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w celu promowania pomocy handlowej i pomocy na rzecz wymiany handlowej, ponieważ EFR, mimo ponawianych przez Parlament żądań, wciąż nie jest uwzględniony w budżecie UE;

13. zauważa, że wprowadzenie zasady wzajemności w dziedzinie zamówień publicznych może okazać się szkodliwe dla krajów rozwijających się, gdyż może m.in. ograniczyć rozwój wschodzących gałęzi przemysłu i przetwórstwa; wobec tego wzywa UE do określenia swojej nowej strategii handlowej w sposób całkowicie spójny z zasadą „specjalnego i zróżnicowanego traktowania” przysługującego krajom rozwijającym się;
14. wzywa UE, aby powstrzymała się od wywierania nadmiernego nacisku na kraje rozwijające się, nakłaniając je do zawierania umów inwestycyjnych, które ograniczają ich zdolność do wprowadzania regulacji sprzyjających celom w zakresie rozwoju społecznego;
15. podkreśla potrzebę pobudzania zrównoważonego rozwoju i systematycznego włączania prawnie wiążących norm społecznych i środowiskowych w negocjowanie umów handlowych i porozumień inwestycyjnych w celu promowania handlu sprzyjającego rozwojowi, który udostępnia przestrzeń polityczną krajom partnerskim celem zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego oraz utworzenia lokalnych i regionalnych rynków; w związku z tym jest zdania, że włączenie do porozumień inwestycyjnych zasady narodowego traktowania, zgodnie z którym inwestorom zagranicznym przysługują te same prawa, które przysługują inwestorom krajowym, ograniczy „zdolność” krajów najsłabiej rozwiniętych do preferencyjnego traktowania inwestorów krajowych, takich jak małe lub wschodzące przedsiębiorstwa; wzywa Komisję do opracowania spójnej strategii w zakresie wydobywania surowców; uważa, że taka strategia powinna gwarantować, że dzięki zachowaniu norm międzynarodowych proces wydobywania będzie procesem zrównoważonym środowiskowo i społecznie, a także procesem zrównoważonym gospodarczo dzięki zapewnieniu tym krajom znacznych dochodów; zwraca uwagę, że – jeżeli to konieczne – ta strategia mogłaby również umożliwić zabezpieczanie towarów w celu ich późniejszego spożytkowania;
16. zwraca się do UE, aby wspierała inicjatywy sektora prywatnego wzywające do zachowania przejrzystości i społecznej odpowiedzialności biznesu w sektorze wydobywania zasobów; zwraca się również do Komisji, aby wspierała inicjatywy podejmowane przez koncerny farmaceutyczne, na podstawie których niektóre patenty są przyznawane producentom generycznych produktów leczniczych do stosowania wyłącznie na rynkach najsłabiej rozwiniętych na świecie;
17. wzywa Komisję, by przy negocjowaniu i wdrażaniu porozumień handlowych, wzmacniała spójność polityki UE na rzecz rozwoju oraz, między innymi, promowanie godnej pracy, tworzenie dobrobytu i miejsc pracy, a także aby zagwarantowała, że zobowiązania handlowe zawierają odpowiednie postanowienia dotyczące asymetrii i okresów przejściowych, oraz że respektowane są priorytety każdego państwa i należyście zasięga się opinii kluczowych podmiotów oraz społeczeństwa obywatelskiego;
18. wzywa UE do uhonorowania porozumienia zawartego podczas szwedzkiej prezydencji

celem opracowania konkretnego planu wdrożenia ram ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”;

19. zwraca się do Komisji, aby rozważyła wprowadzenie stałego mechanizmu, który pomógłby krajom rozwijającym się odbudować ich gospodarki po zdarzeniach takich jak trzęsienie ziemi czy powódź; zwraca uwagę, że jedną z możliwości mogłyby być ograniczone w czasie działania w obszarze reguł pochodzenia sprzyjające stosowaniu produktów lub towarów pochodzących z krajów, które ucierpiały na skutek takiego zdarzenia;
20. wzywa Komisję, aby upewniła się, że strategie wspierające sprawiedliwy handel są koordynowane, i ponawia swoje wcześniejsze wezwanie¹ skierowane do Komisji do ustanowienia punktu kontaktowego zapewniającego regularną koordynację pomiędzy jej służbami w kwestiach związanych ze sprawiedliwym handlem;

¹ Punkt 18 rezolucji w sprawie sprawiedliwego handlu i rozwoju (2005/2245(INI)) A6-0207/2006. Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Frithjof Schmidt.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	3.3.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 19 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Fiona Hall, Cristian Dan Preda
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jolanta Emilia Hibner

28.4.2011

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii EUROPA 2020
(2010/2152 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Andrzej Grzyb

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje większe zaangażowanie na rzecz otwartego dostępu do nowych rynków i aktywniejsze podejście do tej kwestii jako środek wspierania wzrostu gospodarczego i konkurencyjności przedsiębiorstw; podkreśla, że w miarę potrzeby należy stosować efektywnie instrumenty ochrony handlu mające na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych oraz zapewnić wzajemny dostęp do rynków zamówień publicznych stwarzających możliwości biznesowe w sektorach, w których przemysł europejski cechuje duża konkurencyjność;
2. podkreśla, że handel jest jednym z fundamentów udanej europejskiej polityki przemysłowej; podkreśla ponadto, że większy nacisk na dostęp usługodawców do międzynarodowego rynku nie powinien mieć szkodliwego wpływu na handel produktami przemysłowymi; uważa w związku z tym, że umowy handlowe powinny być tak opracowane, by wzmocnić bazę produkcyjną w Europie; apeluje zatem, aby zawierane w przyszłości wielostronne i dwustronne umowy handlowe stanowiły spójną część strategii przemysłowej, która jest oparta na ambitnych działaniach w dziedzinie innowacji, uczciwej konkurencji światowej, przejrzystości i pełnej wzajemności w zakresie przede wszystkim zasad, norm i systemu certyfikacji, i która sprzyja tym samym konkurencyjności i zrównoważonemu rozwojowi; ponownie podkreśla znaczenie zakończenia negocjacji handlowych, zwłaszcza z krajami i regionami, które są interesujące dla przedsiębiorstw unijnych z gospodarczego punktu widzenia i które mogłyby stworzyć znaczące nowe możliwości eksportowe dla wszystkich sektorów UE;

3. uważa, że różne przepisy i regulacje oraz brak lub niestosowanie wspólnych norm uniemożliwiają przedsiębiorstwom UE pełne wykorzystywanie swojego potencjału z powodu wysokich kosztów prowadzenia działalności gospodarczej za granicą;
4. uważa, że UE powinna przodować w zawieraniu międzynarodowych umów handlowych dotyczących produktów i usług związanych ze środowiskiem, skupiających się na technologiach energii odnawialnej; podkreśla, że należy zwrócić się do partnerów handlowych UE o pełne zniesienie ceł i całkowite usunięcie barier pozataryfowych w handlu, a także o unikanie osłabienia reguł pochodzenia oraz stosowania zwrotu ceł;
5. uważa, że istnieje konieczność opracowania nowej europejskiej polityki handlowej, która uznaje zapotrzebowanie na przedsiębiorstwa generujące wiedzę i przedsiębiorstwa produkcyjne w Europie, dlatego też w jeszcze większym stopniu promuje wytwarzanie w Europie, a nie zachęca przedsiębiorstwa do przenoszenia działalności poza jednolity rynek; jest zdania, że umowy handlowe z partnerami zewnętrznymi powinny:
 - uwzględniać wszystkie czynniki wpływające na konkurencyjność europejskiego przemysłu, MŚP, sektor rolny oraz przemysł spożywczy, biorąc pod uwagę rosnący deficyt handlowy produktów rolnych oraz wysokie standardy, których musi przestrzegać przemysł UE;
 - sprzyjać wzajemnie korzystnej współpracy z krajami rozwijającymi się;
 - mieć na celu zwalczanie stosowanych przez kraje trzecie środków zakłócających handel, takich jak cła wywozowe i nieuczciwe wsparcie publiczne dla produkcji krajowej;
6. podkreśla znaczenie zawierania przez UE dwustronnych porozumień o wolnym handlu, szczególnie ze wschodzącymi gospodarkami Ameryki Południowej i Azji w celu stymulowania wzrostu oraz rozszerzenia swobody międzynarodowej konkurencji w oparciu o obustronnie uznane, przejrzyste i sprawiedliwe warunki; uznaje, że porozumienia o wolnym handlu gwarantują zarówno korzyści skali dla każdej ze stron, jak i możliwości skupienia się przez UE na przemyśle generującym wiedzę lub przemyśle produkcyjnym, w których zakresie UE posiada przewagę konkurencyjną na rynku światowym; jest zdania, że porozumienia o wolnym handlu mogą przyczynić się do rozszerzenia ilości i poprawy jakości produktów oraz usług na rynku światowym, co jest szczególnie niezbędne w obliczu wyzwań demograficznych, przed jakimi stoi Europa;
7. zwraca uwagę na tempo toczących się negocjacji w sprawie dwustronnych porozumień o wolnym handlu, które obejmują jedynie część całego handlu międzynarodowego UE; podkreśla, że należy zwrócić większą i pilniejszą uwagę na wschodzące rynki o strategicznym znaczeniu; podkreśla potrzebę zmniejszenia istniejącego deficytu w wymianie handlowej z Chinami i zwiększenia dostępu do tego rozwijającego się rynku;
8. podkreśla znaczenie przeprowadzenia ocen wpływu przed rozpoczęciem i zakończeniem negocjacji handlowych; uważa, że dokonywanie ocen ex post po podpisaniu umów handlowych mogłoby mieć duże znaczenie dla przyszłych procesów decyzyjnych;
9. uważa, że rozwój europejskiej polityki handlowej musi obejmować zwiększenie liczby

miejsce pracy;

10. uważa, że należy stale wzmacniać spójność wymiaru wewnętrznego i zewnętrznego polityki przemysłowej, tak by zagwarantować europejskiemu przemysłowi zarówno na rynkach wewnętrznych, jak i zewnętrznych przewidywalność przepisów, prostotę, stabilność oraz równe zasady;
11. podkreśla znaczenie propagowania zgodności lub równoważności norm międzynarodowych i praktyk certyfikacyjnych w krajach trzecich; wzywa do lepszego powiązania regulacji dotyczących rynku zewnętrznego i rynku jednolitego w celu zmniejszenia niepotrzebnych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa oraz w celu usunięcia przeszkód regulacyjnych, a także przyspieszenia innowacji i dostępu do handlu;
12. podkreśla, że takiej harmonizacji nie należy przeprowadzać kosztem niższych norm technicznych, zdrowotnych, a także norm w zakresie bezpieczeństwa i ochrony konsumentów; wzywa Komisję do ochrony norm UE i do skutecznego ich egzekwowania od importerów i podmiotów gospodarczych wprowadzających swoje produkty na rynek europejski;
13. wzywa państwa członkowskie i Komisję do stworzenia przyjaznego środowiska sprzyjającego zakładaniu i rozwojowi przedsiębiorstw oraz wymianie młodych przedsiębiorców, do stworzenia warunków umożliwiających umiędzynarodowienie europejskich MŚP oraz zwiększenie ich dostępu do środków przeznaczonych na handel międzynarodowy i do ubezpieczeń kredytów, zwiększenie potencjału MŚP w dziedzinie innowacji, szczególnie zaś stworzenie gospodarki niskoemisyjnej, a także zwiększenie ich konkurencyjności i umocnienie ich rozwoju w celu ochrony pozycji MŚP przed nieuczciwą konkurencją; wzywa Komisję, by z uwagi na znaczenie MŚP dla gospodarki europejskiej zajęła się przeszkodami handlowymi, w tym barierami taryfowymi i pozataryfowymi w handlu, jakie napotyka ten sektor;
14. podkreśla znaczenie zwiększenia i ochrony przewagi konkurencyjnej UE w dziedzinie produktów innowacyjnych;
15. podkreśla strategiczne znaczenie trwałej i niezakłóconej dostępności surowców dla ekologicznego rozwoju i większej konkurencyjności europejskiego przemysłu; wzywa zatem Komisję do przedłożenia ambitnej i rozległej europejskiej strategii dotyczącej surowców, obejmującej konkretne środki na rzecz poprawy sprawiedliwego dostępu do surowców na rynkach wewnętrznych i zewnętrznych oraz na rzecz osiągnięcia faktycznej wydajności zasobów poprzez recykling, zastępowanie, zarządzanie odpadami, badania naukowe i wymianę danych na temat surowców; przestrzega przemysł europejski przed uzależnieniem się od monopolistycznych dostawców surowców, jak ma to miejsce m.in. w przypadku dostawców metali ziem rzadkich;
16. podkreśla znaczenie wielostronnych zasad w handlu energią, które gwarantują sprawiedliwe i równe warunki dostępu do zrównoważonych i bezpiecznych źródeł energii;
17. zauważa, że Komisja przewiduje dalsze stosowanie nadzwyczajnych jednostronnych koncesji handlowych w przypadku katastrof naturalnych; podkreśla, że koszty takich

środków nie są ponoszone równo przez wszystkie państwa członkowskie i że dotyczą bardziej niektóre kraje, regiony, sektor przemysłu i miejsca pracy; wzywa Komisję do przeprowadzenia gruntownej oceny ex ante skutków stosowania takich instrumentów;

18. wzywa do wspierania i promowania rozwoju ekologicznego, wydajnego wykorzystywania zasobów i ochrony różnorodności biologicznej w ramach uczciwej i trwałej konkurencji;
19. podkreśla fakt, że w kontekście globalizacji bardziej otwarty międzynarodowy system handlowy ma różnorodne skutki dla poszczególnych krajów europejskich i wpływa na spójność wewnętrzną; zwraca uwagę na potrzebę rozszerzenia i uproszczenia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji jako instrumentu, który ułatwia zwalczanie negatywnych skutków globalizacji; ponadto wzywa do mobilizacji odnośnych elementów polityki wewnętrznej UE, takich jak wspieranie innowacji i MŚP, do przyspieszenia restrukturyzacji i dostosowania do nowych warunków handlowych w najmniej uprzywilejowanych regionach;
20. jest zdania, że osiągnięcie celów w dziedzinie klimatu jest możliwe jedynie dzięki współpracy z głównymi partnerami handlowymi UE, którzy są jednocześnie największymi producentami CO₂; w związku z tym jest przekonany, że tylko ogólnoświatowe wielostronne porozumienie dotyczące klimatu umożliwiłoby przemysłowi europejskiemu utrzymanie konkurencyjności; oprócz tego jest przekonany, że umowy handlowe powinny obejmować symetryczne wymogi odnośnie do emisji gazów cieplarnianych powstających przy produkcji towarów importowanych do UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.4.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 44 - : 2 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Robert Goebbels, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Francesco De Angelis, Ilda Figueiredo, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Satu Hassi, Yannick Jadot, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Werner Langen, Mario Pirillo, Algirdas Saudargas, Catherine Trautmann

14.4.2011

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii EUROPA 2020
(2010/2152 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Malcolm Harbour

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. popiera wniosek dotyczący aktu prawnego w sprawie jednolitego rynku dotyczący zbieżności przepisów UE i jej głównych partnerów handlowych, zwłaszcza w dziedzinie ochrony konsumentów i ochrony środowiska, dobrostanu zwierząt, zdrowia i standardów pracy; podkreśla wagę przyjęcia międzynarodowych wysokich standardów w tych kluczowych dziedzinach; potwierdza, że strategie polityczne w dziedzinie standaryzacji, wzajemne uznawanie, pozwolenia, usługi i dostęp do zamówień publicznych powinny znajdować się w centrum negocjacji dotyczących umów o wolnym handlu;
2. ponownie podkreśla konieczność zawarcia zrównoważonych umów handlowych między Unią Europejską i jej partnerami handlowymi, opierających się na zasadzie wzajemności i pozwalających na odnoszenie obopólnych korzyści;
3. popiera dążenie Komisji, aby podczas negocjacji umów o wolnym handlu przeprowadzić wszechstronną analizę wpływu, jaki podpisanie tych umów miałyby na rynek wewnętrzny i inne polityki wewnętrzne Unii Europejskiej; wzywa, by wyżej wymieniona analiza wpływu została przekazana Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, aby instytucje te mogły się z nią zapoznać przed podpisaniem umów;
4. podkreśla istotne znaczenie stosunków ze Stanami Zjednoczonymi; z zadowoleniem przyjmuje strategię Komisji Europejskiej dotyczącą wznowienia Transatlantyckiej Rady Gospodarczej, która ma się skoncentrować na rozwoju przyszłych technologii i opracowaniu standardów w kluczowych obszarach, takich jak technologie niskoemisyjne i

energooszczędne; z zadowoleniem również przyjmuje rosnące znaczenie kwestii prawnych i regulacyjnych w ramach Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawczego;

5. wzywa Komisję i Radę do promowania międzynarodowej standaryzacji oraz znoszenia pozataryfowych i technicznych barier w handlu, a także do dalszej współpracy z głównymi partnerami handlowymi, zwłaszcza z Chinami, w zakresie bezpieczeństwa produktów konsumenckich, egzekwowania praw własności intelektualnej, norm w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, a także warunków produkcji, w szczególności w odniesieniu do wykorzystywania kobiet i dzieci; a także z Japonią, przy skupieniu się zwłaszcza na usuwaniu nieuzasadnionych barier pozataryfowych;
6. przypomina, że otwarcie rynku europejskiego nie może odbywać się kosztem bezpieczeństwa konsumentów; podkreśla znaczenie współpracy między służbami celnymi i organami nadzoru rynkowego na granicach zewnętrznych w celu przeprowadzania odpowiednich kontroli produktów trafiających na terytorium Unii i życzy sobie wzmocnienia roli Komisji w tym zakresie; z zadowoleniem przyjmuje doskonałą współpracę między Parlamentem Europejskim, Komisją Europejską oraz amerykańską Komisją ds. Bezpieczeństwa Produktów Konsumenckich (Consumer Product Safety Commission); z zadowoleniem przyjmuje stopniowo nawiązywaną współpracę w tej kwestii między komisją IMCO i takimi krajami jak Indie i Chiny; uważa, że taka współpraca powinna zostać wzmocniona i rozszerzona o innych partnerów przy okazji negocjowania umów handlowych;
7. uważa, że polityka handlowa jest jednym z głównych narzędzi, jakie UE ma do dyspozycji, aby wesprzeć aktualne dążenia do reform i demokratyzacji w Afryce Północnej i basenie Morza Śródziemnego, i w tym kontekście uważa, że UE powinna zwiększyć stopień otwarcia swojego rynku, na początek dla Egiptu i Tunezji;
8. uważa, że UE powinna w tym samym czasie rozważyć rozpoczęcie dialogu służącego zachęceniu tych krajów do wzmocnienia ich regionalnych stosunków handlowych, których ostatecznym celem jest ustanowienie między nimi unii celnej;
9. wzywa Radę do przyjęcia bez dalszych opóźnień konwencji dotyczącej paneurośroziemnomorskich zasad pochodzenia, po przyjęciu której Komisja powinna pilnie złożyć wnioski na rzecz modernizacji zasad pochodzenia, która przyczyniłaby się do ułatwienia wymiany handlowej i integracji gospodarczej na tym obszarze;
10. wzywa do wolnego i sprawiedliwego handlu produktami rolnymi w celu zwiększenia i rozwoju wzajemnej wymiany towarów i technologii między UE a krajami rozwijającymi się i krajami najsłabiej rozwiniętymi; podkreśla korzyści płynące z takich stosunków handlowych między zainteresowanymi stronami dla konsumentów w odnośnych krajach,
11. uważa, że unijny handel usługami jest głównym źródłem wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz że potencjał konkurencyjności, który miałby sprawić, że UE stanie się najważniejszym rynkiem usług na świecie, został wykorzystany w niewielkim stopniu i należy ten potencjał wzmocnić;
12. uważa, że w obliczu starzenia się społeczeństwa, starsi pracownicy są cennym zasobem w dziedzinie handlu i należy usuwać bariery celem zachęcania i motywowania ich do

pozostania na rynku pracy.

13. zauważa, że zamówienia publiczne stanowią znaczny i coraz większy procent globalnego PKB oraz że ponadto dostarczają one nowych niewykorzystanych możliwości wzrostu dla innowacyjnych przedsiębiorstw; wyraża ubolewanie z powodu tego, że rynki zamówień publicznych głównych partnerów handlowych UE są szczególnie zamknięte i wzywa Komisję do promowania udzielania przedsiębiorstwom z UE symetrycznego dostępu do rynków zamówień publicznych naszych partnerów handlowych; wzywa Komisję do przedstawienia danych dotyczących stopnia otwarcia rynku zamówień publicznych oraz do zapewnienia stosowania zasady wzajemności w stosunkach z innymi krajami uprzemysłowionymi oraz głównymi gospodarkami wschodzącymi;
14. uważa, że innowacje i określenie konkurencyjnej przewagi mają kluczowe znaczenie dla UE w gospodarce globalnej, w której konkurencyjność często opiera się na niskich kosztach pracy; podkreśla rolę, jaką polityka handlowa UE może odegrać dla zrównoważonego rozwoju i dla tworzenia większej liczby lepszych miejsc pracy poprzez wykorzystanie zielonych technologii i w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania inicjatyw w celu wsparcia rozwoju zaawansowanych i zielonych technologii, produktów i usług;
15. przypomina znaczenie bezpośrednich inwestycji zagranicznych dla gospodarki europejskiej; sugeruje jednakże, że należałoby rozpocząć debatę na szczeblu europejskim na temat możliwości i konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania tych inwestycji na jednolity rynek, aby w razie konieczności zapobiec ich szkodliwemu wpływowi na innowacje i europejskie know-how;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do należytego uwzględnienia znaczenia innowacji dla wysokiego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego poprzez zapewnienie należytego ich finansowania, a mianowicie poprzez stworzenie unijnych obligacji na rzecz projektów oraz ram prawnych umożliwiających funduszom kapitału podwyższonego ryzyka swobodne inwestowanie w UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	13.4.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 33 - : 0 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Konstantinos Poupakis, Olle Schmidt, Marc Tarabella

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.6.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 4 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder, George Sabin Cutaş, Mário David, Syed Kamall, Maria Eleni Koppa, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Inese Vaidere, Jarosław Leszek Wałęsa